

forhandle om og lade nærmere undersøge. Selv om man gik til den Udvej, som det ærede Medlem nærmest foreslog, at lade Hospitalet og Plejestiftelsen have en Dispensator derude, saa maatte der jo en Bygning til alligevel. Ved en saa stor Anstalt maatte man jo lige godt have en Bygning dertil. Det ærede Medlem vil sagtens sige, at man kunde maaske have den noget billigere, og det er muligt. Men naar det ærede Medlem saa henviste til, at man maaske kan sælge Privilegiet herinde, er jeg ikke ganske sikker paa, at det kan lade sig gøre, medmindre Bygningen i alt Fald maatte blive liggende der, og saa bliver det igen et stort Spørgsmaal, om denne Bygning, der ligger i Karreen, ikke ødelægger Karreen saaledes, at man faar alt for lidt ud af den ved eventuelt Salg. Alt dette maatte nærmere undersøges, og hvis det virkelig viser sig at være den mest sparsommelige og forstandige Vej at gaa, at Apoteket ikke bygges derude, eller rettere, at Hospitalet ikke faar et Apotek derude, men derimod en Dispensator, saa er det noget, som man ogsaa kan gøre. Jeg er villig til at lade Sagen undersøge, men straks er jeg endnu ikke overbevist om, at det er den heldigste Vej, det ærede Medlem har forelaaet.

Der er ytret Tvivl om, hvorvidt det vil være let at sælge Byggegrundene herinde, og hvorvidt man for disse Byggegrunde kunde faa de paaregnede Kapitaler ind. Det er noget, som jeg ikke i dette Øjeblik kan sige noget helt sikkert om, dog synes jeg ikke, at de Summer, som her ere beregnede, ere overdrevent store. Om der i Løbet af 6 Aar vil være Efterspørgsel efter Byggegrunde paa denne Plads, er ikke godt at sige. Naar man siger, at Markedet i Øjeblikket er overfyldt, saa betyder det ikke saa meget, thi det bliver først om 6 à 7 Aar, at der kan være Tale om at sælge dem, og det er jo muligt, at Staten ogsaa selv kan have Brug for dem.

Jeg skal slutte med, som jeg begyndte, at udtale min Anerkendelse af den venlige Modtagelse, der er blevet Lovforslaget til Del, og mit Haab om, at denne Modtagelse maa varsle godt for at faa et Resultat ud af Forslaget. Jeg tror, at det er paa høje Tid, at vi komme til at tage fat paa at bygge dette Hospital, som vi, fra hvilken Side man end ser Sagen, trænge meget haardt til, enten man saa ser den fra Patienternes Synspunkt eller fra Undervisningens Synspunkt.

Ingvard Jensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) var ikke fornøjet med den Maade, hvorpaa denne Sag var bleven behandlet her i Samlingen 1901. Han havde et Indtryk af, at der ikke var den fornødne Interesse for denne Sags Ordning, og det kan nok være, at det ærede Medlems Følelser i den Henseende kunne være noget berettigede. Men det kan ligge i to Ting, for det første deri, at det ærede Medlem havde mere Kendskab til dette Forhold end en stor Del af de Medlemmer, som sad her i Salen, og for det andet var det jo dog de fleste af os bekendt, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den Gang havde to Bygninger under Arbejde, nemlig det kgl. Bibliotek, som det ikke var kommet ret langt med, uagtet Lovforslaget derom var vedtaget for længe siden, og dernæst en Bygning ovre ved Bregninge, med Hensyn til hvis Fuldførelse alt just ikke gik paa den mest ønskelige Maade, saa man var derfor lidt betænkelig ved nu at lade det samme Ministerium faa en tredje Bygning af saa omfattende Betydning som denne til samtidig Opførelse. Det var i det mindste min Tanke den Gang, naar jeg ikke var saa begejstret for da at komme til dette Foretagende. Jeg syntes nemlig, at dette Ministerium foreløbig havde nok at gøre med at faa de alt planlagte Arbejder udførte, og at det ikke just var belejligt, at det skulde have et tredje endnu større, betydeligt Arbejde.

Men med Hensyn til Udvalgets Arbejde tror jeg, at det ærede Medlem vil indrømme, at vi, efter at vi havde undersøgt Forholdene og vare komne til Klarhed over, at de vare saa daarlige, at der krævedes den hurtigst mulige Forandring, ogsaa toge saa alvorligt fat paa den Sag, som vi paa nogen Maade kunde. Der foreligger jo Vidnesbyrd derom, idet der blev udgivet en Beretning om, hvad vi havde foretaget, og i denne Beretning er der jo fremkommet en hel Del Oplysninger, som vistnok ville have deres Betydning nu. Men det vidner jo da om, at Udvalget virkelig har haft Interesse for Sagen og villet søge at fremme den, saa vidt det den Gang var muligt. At vi kun naaede til at afgive en Beretning og ikke en Betænkning, kunde maaske være uheldigt, idet Ministeren saa ikke kunde faa den Vejledning til at erfare, hvorledes Stemningen i det hele var over for denne Sag, som han maaske ellers havde Krav paa. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget netop fra Ministeren en Antydning i den Retning. Men